

Abstrakt

Předkládaná práce na základě více než 10 výzkumných interview analyzuje formu a důležitost krajních formulací. Krajiní formulace, tj. formulace obsahující výrazy jako „nic“, „všechno“ nebo „nikdo“, které prezentují určitý jev nebo okolnost z hlediska jejich minimálních a maximálních vlastností, mohou představovat komplikaci při analýze výzkumných rozhovorů. Tato práce rozšiřuje existující definici krajních formulací o nové poznatky, např. o bipolaritu krajních formulací. Vedle toho je také blíže analyzována forma krajních formulací, a to za pomoci etnometodologické konverzační analýzy, analýzy diskurzu, teorie konverzačních maxim a konceptu hedges. Tyto se v analyzovaných datech často spoluvyskytují s různými klasifikátory, které buďto umírňují (*usměrňovače*) nebo zesilují (*intenzifikátory*) jejich extrémní platnost. Zároveň také předkládaná práce rozšiřuje výzkum krajních formulací o interdisciplinární přístup, který využívá poznatků z psychologie a rétoriky. Realizovaný výzkum je navíc doplněn i o akustickou analýzu sémanticky extrémních formulací, jejíž výsledky ukazují, že krajní formulace bývají často zvukově zdůrazňovány.

Klíčová slova: krajní formulace, konverzační analýza, analýza diskurzu, interview, čeština